

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/85/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114201117
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6114201117.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne G. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., J. XXX/XX, v konaní zastúpenej zákonným zástupcom N. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., J. XXX/XX, v konaní zastúpenej Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, proti žalovanej v 1/ rade J. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. U., J. XXXX/X, v konaní zastúpenej JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, Advokátska kancelária Banská Bystrica, J. A. Komenského 18B, a proti žalovanej v 2/ rade J. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. U., N., N. O. XXXX/XXX, v konaní zastúpenej JUDr. Jozefom Švarcom, advokátom, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Horná č. 41, o zaplatenie 7 704,- Eur titulom náhrady škody na zdraví, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 13C/16/2014-322 z 03.03.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobkyňa má voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd, ako súd prvej inštancie, vyhovel žalobe žalobkyne a zaviazal žalované 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni 7 704,- Eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň priznal žalobkyni voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobkyňa si žalobou uplatnila voči žalovaným 1/, 2/ náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v dôsledku zranení, ktoré žalobkyňa utrpela dňa 31.01.2012 na lyžiarskom svahu v katastri obci S., okres R., počas lyžiarskeho výcviku, kedy došlo k zrážke žalobkyne so žalovanými 1/ a 2/. Žalobkyňa bodové ohodnotenie, náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia preukázala lekárskeho posudkom zo dňa 12.08.2013. Žalované rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 6P/14/2016-668 zo dňa 06.09.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/42/2017-725 zo dňa 12.04.2018 boli uznané za vinné zo skutku, že dňa 31.01.2017 v čase okolo 14.00 h v katastri obci S., okres R. v lyžiarskom stredisku Snowpark S., s.r.o. na bočnom zasneženom svahu nie určenom ako vyznačená trať na atrakciu snowtubing spustením na gumenom kolese dolu svahu tak, že si na neho ľahli tvárou vpred, narazili do žalobkyne, ktorá v tomto čase prechádzala svahom na lyžiach, v dôsledku čoho žalobkyňa spadla, utrpela kraniocerebrálnu traumu v dôsledku poúrazovej impresívnej zlomeniny spánkovej kosti vpravo a následným epidurálnym krvácaním do spánkovej oblasti vpravo, čo žalobkyňu ohrozilo na živote v dôsledku útlaku mozgu a dôležitých mozgových štruktúr, čo si následne vyžiadalo operáciu ako život zachraňujúci výkon s dobou liečenia 4 až 6 týždňov. Uvedený úraz obmedzil žalobkyňu na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v odkázaní na neodkladnú odbornú pomoc a následne odkázanú na pomoc inej osoby pri bežných činnostiach spojených s bežným životom.

Žalované v 1/ a 2/ rade teda spáchali prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona, za čo im súd uložil a to žalovanej v 1/ rade peňažný trest vo výmere 200,-- Eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere dvoch mesiacov a žalovanej v 2/ rade peňažný trest vo výmere 100,-- Eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere jedného mesiaca. Žalobkyňu odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné konanie.

2. Okresný súd po právnej stránke poukázal na ust. § 415 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov) ohľadne prevenčnej povinnosti, pričom ohľadom vzniku škody, zavinenia a príčinnej súvislosti medzi škodou a zavinením poukázal skutkovo na to, že bezprostrednou príčinou poranení žalobkyne, od ktorých je odvodzovaná výška škody ako náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, bol náraz gumeného kolesa, na ktorom sa pohybovali žalované 1/ a 2/ súčasne do žalobkyne, v dôsledku ktorého utrpela zranenia, ktoré vyplývajú z lekárskeho správ. Zavinenie iných osôb nezistil. Pokiaľ žalované poukazovali aj na zavinenie škody inými osobami, okresný súd uviedol, že pokiaľ by aj prevádzkovateľ lyžiarskeho strediska, či niekto z pedagogického dozoru zanedbal svoje povinnosti, toto by nespôsobilo následok u žalobkyne tak, ako zranenia boli popísané v lekárskej správe zo dňa 31.01.2012. Pokiaľ žalované tvrdili, že nie sú pasívne vecne legitimované aj z dôvodu ust. § 144 ods. 1 zák. č. 245/2008 Z.z. (Školský zákon) súd uviedol, že právna úprava náhrady škody v Občianskom zákonníku je všeobecnou úpravou náhrady škody v občiansko-právnych vzťahoch. Nakoľko súd mal v konaní preukázané všetky atribúty pre úspešné priznanie nároku na náhradu škody žalobkyne, žalobe vyhovel. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 CSP (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) tak, že žalobkyňu ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovaným 1/ a 2/ v rozsahu 100%.

3. Proti rozsudku okresného súdu sa odvolali obe žalované, 1/ a 2/. Žalovaná 1/ napadla rozhodnutie okresného súdu z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalovanej 1/ priestor kde došlo k miestu stretu, vo všeobecnosti vykazoval znaky lyžiarskej trate, pričom žalobkyňa na lyžiach pod pedagogickým dozorom vstúpila do priestoru využívaného na športovú činnosť, t.j. na lyžiarsku trať. Žalobkyňa vstupom na lyžiarsku trať, bola povinná správať sa tak, aby neohrozila život, zdravie a majetok, či už svoj alebo iného. Podľa názoru žalovanej 1/ súd prvej inštancie tiež nezohľadnil, že škoda nebola len výsledkom konania žalovaných ako škodcov, ale i samotnej žalobkyne ako poškodenej, je preto potrebné, aby žalobkyňa buď pomerne alebo celkom znášala škodu, a to aj vzhľadom na to, že trestný súd spoluvinu žalobkyne nezisťoval. Príčinou vzniku škody bol vstup žalobkyne do jazdnej dráhy lyžiarov - žalovaných, čo je okolnosť, bez ktorej by k vzniku škody nedošlo. Súd prvej inštancie sa dostatočne nezaoberal vyhodnotením skutkového deja úrazu. Nezaoberal sa pohybom žalobkyne ako poškodenej a gumového kolesa vrátane okolností, ktoré samotný pohyb spôsobili a mali vplyv na trajektóriu pohybu v technickej rovine. Podľa názoru žalovanej 1/ prevádzkovateľ nevytvoril žiadne pravidlá a pokyny pre návštevníkov areálu, na základe ktorých by sa dalo predísť kolíznym situáciám. Okrem toho poukázala aj na to, že išlo o klasický školský úraz, za ktorý je vždy zodpovedná škola, pričom súd sa nezaoberal ani nevyhodnotil vzájomnú zodpovednosť škôl navzájom, ani sa nevyssporiadal s otázkou, prečo učiteľky viedli deti na miesto fotenia pred priestorom lyžiarskeho areálu, v ktorom sa vzhľadom na ich smer pohybu kolmo spúšťali lyžiari, sánkari a ľudia na gumených kolesách. Súd dostatočne zrozumiteľne a kvalifikovane nevyhodnotil pohyb kolesa pred stretom, vrátane dôvodov vzniku pohybu kolesa a jeho základného kinetického postulátu. Z technického hľadiska miesto, z ktorého sa žalované mienili na kolese spustiť, bolo vybrané správne, ako aj načasovanie spustenia bolo správne. Žalobkyňa nepreukázala, že žalované aktívnym konaním alebo opomenutím svojich povinností spôsobili pohyb kolesa, pričom zmena trasy v tomto prípade bola anomálna. Súd sa tiež nezaoberal tvrdeniami žalovaných o tom, že žalobkyňa mala na hlave necertifikovanú helmu. Na základe uvedených skutočností žalovaná 1/ navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaná 2/ v odvolaní uviedla presvedčenie, že nie je správne a spravodlivé sankcionovať jej konanie bez toho, aby neprevzali podiel zodpovednosti na spôsobenej škode aj ďalšie osoby, resp. subjekty. Žalovaná 2/ nemohla vedieť, resp. nemala vedomosť o tom, že svah nie je dostatočne zabezpečený, nebola osobitne poučená o ovládaní gumeného kolesa, ani nedostala žiadny zákaz na používanie gumeného kolesa určeného na sánkovanie po svahu, nemala ako zabrániť zrážke, nakoľko gumené koleso nemalo žiadne ovládacie prvky. Podľa názoru žalovanej 2/ v čase vzniku škody boli študentkami strednej školy, a preto nie sú za prípadnú vzniknutú škodu zodpovedné. Žalobkyňa bola žiačkou Základnej školy v F., ide o tzv. školský úraz, a preto zodpovednosť mala prevziať škola, keďže ide o objektívnu zodpovednosť základnej školy. Zároveň ide o zodpovednosť areálu Snow park S., s. r. o.

ako prevádzkovateľa, ktorý si nespĺnil ani základné povinnosti udržania bezpečnosti pri prevádzke a užívaní tohto lyžiarskeho strediska. Žalobkyňa prechádzala svahom priečne, je zrejme, že zlyhali aj učiteľky, ktoré viedli deti priamo týmto priestorom. Súd prvej inštancie mal preto vykonať rozsiahlejšie dokazovanie a mal hlbšie skúmať konanie a správanie pedagógov sprevádzajúcich deti na lyžiarskom zjazdovke. Týmto závermi sa okresný súd argumentačne nijako nevyporiadal. Podľa názoru žalovanej 2/ došlo zo strany prevádzkovateľa k porušeniu jeho povinností podľa § 6 ods. 1 zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a zároveň k porušeniu tzv. školského zákona, ktorý by sa mal správne aplikovať lex specialis oproti všeobecnému uplatneniu náhrady škody podľa Občianskeho zákonníka. Súdom priznanie zodpovednosti za náhradu škody žalovanej 2/ spolu so žalovanou 1/, pričom zodpovednosť školy, či prevádzkovateľa areálu ostala nedotknutá, zakladá stav neproporcionality a nevyváženosti právneho posúdenia uplatneného nároku. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobkyňa vo vyjadreniach k odvolaniam žalovanej 1/ a žalovanej 2/ zdôraznila, že podľa bieleho kódexu, každý lyžiar a snowboardista musí prispôbiť jazdu a rýchlosť jazdy povahe a stavu lyžiarskej trate a svojim schopnostiam a možnostiam terénu, poveternostným a snehovým podmienkam, ako aj počtu lyžiarov alebo snowboardistov na lyžiarskej trati. Tiež zdôraznila, že v prípade žalovaných je existencia príčinnej súvislosti nepochybná a bez tejto príčiny by ku vzniku škody nedošlo. V aplikačnej praxi vo vzťahu k nároku na náhradu škody platí požiadavka bezprostrednej príčiny, čo znamená, že ak aj určitá okolnosť prispela k vzniku škody, ale bezprostrednou skutočnosťou majúcou za následok škodu zostáva konanie zodpovednej osoby, je daná príčinná súvislosť medzi škodou a konaním zodpovednej osoby. Žalobkyňa považuje za preukázané, že žalované si nepočínali tak, aby zabránili vzniku škody a tak, aby neohrozili ostatných návštevníkov lyžiarskeho strediska. Výlučne ich konanie spočívajúce v porušení všeobecnej prevenčnej povinnosti je v bezprostrednej a priamej súvislosti so vznikom škody na strane žalobkyne. Rozsudok okresného súdu preto navrhla potvrdiť ako vecne správne.

6. Žalovaná 1/ v reakcii na vyjadrenie žalobkyne uviedla, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu nezohľadnil zásadnú príčinu, ktorá viedla k následku u žalobkyne, a to porušenie jej prevenčnej povinnosti predchádzať škodám. Žalobkyňa vstúpila na lyžiarsky svah na lyžiach, ktoré nevedela dobre ovládať, so zámerom týmto priestorom prejsť, čím vytvorila prekážku a hrozbu pre zhora prichádzajúcich lyžiarov a spúšťajúcich sa osôb. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne a od žalovaných nemožno spravodlivo požadovať, aby v prípade, keď sa na vzniku škody podieľalo zavinenie žalobkyne ako poškodenej, aby aj za túto škodu zodpovedali žalované.

7. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 12.10.2020 poukázala na to, že aj z trestného konania vyplynulo, že atrakcia spúšťania sa na gumových kolesách nebola spustená a kopec, z ktorého sa žalované spúšťali nebol ani oficiálnou traťou určenou pre túto atrakciu. Čo sa týka porušenia prevenčnej povinnosti žalobkyne, zo strany žalovanej uvádzané skutočnosti sú bezpredmetné, nakoľko v mieste stretu sa nejednalo o lyžiarsku dráhu ani trať určenú na spúšťanie sa na gumených kolesách. Je preto absurdné tvrdenie žalovanej 1/, že na zrážke sa podieľala a zrážku zavinila samotná žalobkyňa. Žalobkyňa naďalej trvala na potvrdení rozsudku okresného súdu ako vecne správneho s tým, že si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti, s doplnením ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

12. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávaneho sporu a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktorú by súd náležitým spôsobom v celom súhrne nebol posúdil a vyhodnotil, a ktorá by nebola podstatná pre jeho rozhodnutie. Rozhodnutie okresného súdu je logické a presvedčivé,

odvolací súd sa preto obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia s uvedením ďalších dôvodov v nadväznosti na odvolacie námietky žalovaných 1/ a 2/.

13. Okresný súd ohľadne škody spôsobenej žalovanými 1/ a 2/ žalobkyni, správne poukázal na ust. § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, pričom ide o všeobecne formulovanú povinnosť, ktorá sa uplatní najmä vtedy, ak nie je vydaná všeobecná právna úprava upravujúca danú činnosť. Vo vzťahu k ustanoveniam zákona upravujúcim všeobecnú zodpovednosť za škodu má ust. § 415 Občianskeho zákonníka ten význam, že jeho porušenie má za následok naplnenie jedného z predpokladov (porušenie právnej povinnosti) všeobecnej zodpovednosti za škodu, ktorým je protiprávnosť. Porušenie preventívnej povinnosti uvedenej v § 415 sa stáva dôvodom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu, pokiaľ sa nedokáže porušenie povinnosti podľa určitého konkrétneho ustanovenia, či už Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Porušením preventívnej povinnosti vznikne všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420.

14. Okresný súd jednoznačne a správne došiel k záveru, že v konaní boli preukázané všetky atribúty spájajúce sa so vznikom škody, protiprávnosťou konania a zavinením žalovaných 1/, 2/, ako aj príčinná súvislosť medzi škodou a konaním žalovaných 1/, 2/. Okresný súd ohľadne vzniku škody a zavinenia žalovaných nevychádzal len z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/14/2016-666 zo dňa 06.09.2017, ktorým boli žalované odsúdené za prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona a uznané vinné zo skutku, že dňa 31.01.2012 v čase okolo 14.00 hod. v katastri obce S., okres R. v lyžiarskom stredisku Snowpark S., s. r. o., na bočnom zasneženom svahu, nie určenom ako vyznačená trať na atrakciu snowtubing, spustením sa na gumenom kolese dolu svahom tak, že si na neho ľahli tvárou vpred, narazili do vtedy ešte maloletej žalobkyne, ktorá v tom čase prechádzala svahom na lyžiach, v dôsledku čoho žalobkyňa spadla a utrpela vážne zranenia, pričom odvolanie žalovaných bolo uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/42/2017-725 zo dňa 12.04.2018 zamietnuté, ale uvedené zavinenie mal preukázané aj na základe dôkazov vykonaných v občianskoprávnom konaní, a to výpovedí konkrétnych svedkov. Pokiaľ žalované mali záujem sa zodpovednosti zbaviť, z ich strany bolo potrebné postupovať v zmysle § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka a preukázať, že škodu nezavinili, prípadne preukázať, že za škodu zodpovedajú aj iní škodcovia, prípadne, že škoda bola spôsobená aj zavinením poškodenej. Pokiaľ sa preukázalo, že škodca spôsobil niekomu škodu porušením preventívnej povinnosti (ako porušenie právnej povinnosti) zo zákona sa predpokladá, že škodca škodu zavinil. Existenciu zavinenia škodcu poškodený nemusí dokazovať. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil, pričom však dôkazné bremeno v tomto prípade postihuje škodcu.

15. Žalované sa nemôžu brániť tým, že priestor, kde došlo k miestu stretu vo všeobecnosti vykazoval znak lyžiarskej trate a žalobkyňa na lyžiach vstúpila na lyžiarsku trať, a to z dôvodu, že žalované spustením sa na gumenom kolese narazili do žalobkyne, nie na vyznačenej trati na atrakciu snowtubing, ale na lyžiarskej trati, ktorá pre snowtubing vôbec nebola vyhradená. V neprospech žalovaných je potrebné vziať skutočnosť, že na gumenom kolese sa spustili bez vedomia prevádzkovateľa trate, mimo čas určený na snowtubing, tým že svojvoľne si vzali gumené koleso a na jednom gumenom kolese, ktoré je určené len pre jednu osobu, sa spustili obe žalované naraz a ešte tým spôsobom, že si na koleso ľahli tvárou vpred, čím koleso sa stalo absolútne neovládateľným, v dôsledku čoho koleso vybočilo z dráhy určenej pre snowtubing a ako neovládateľné prešlo do dráhy pre lyžiarov. Žalobkyňa neporušila žiadnu svoju povinnosť, pretože nemohla ani predpokladať, že na lyžiarskom svahu sa nekontrolovateľne a neovládateľne objaví gumené koleso so žalovanými, ktoré na tejto trati sa nemalo vôbec vyskytnúť. Okresný súd došiel k jednoznačnému záveru, že na strane žalobkyne k spoluzavineniu nedošlo. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovanej 1/, že základnou príčinou vzniku škody bol vstup do jazdnej dráhy lyžiarov - žalovaných, pretože práve opak je pravdou, základnou príčinou vzniku škody bol prechod žalovaných 1/, 2/ na gumenom kolese do jazdnej dráhy určenej výslovne pre lyžiarov. Nemôžu tak obstať ani argumenty žalovaných ohľadne lyžiarskych schopností žalobkyne, či kvality ochranných prvkov. V konaní bolo preukázané, že žalovaná mala na hlave helmu, pričom z odvolania žalovanej 1/ nie je možné ozrejmiť na základe akých skutkových zistení dospela k záveru, že helma nebola certifikovaná, prípadne, že bola dokonca zle nasadená.

16. Z dokazovania nevyplývalo, že by boli preukázané skutočnosti tvrdené žalovanými ohľadne spoluzavinenia iných osôb, či už prevádzkovateľa lyžiarskeho strediska alebo školského zariadenia, či už na strane žalobkyne alebo žalovaných. Žiadne porušenie povinností týchto ďalších subjektov totiž v konaní nebolo preukázané. Žalované nepreukázali aká právna povinnosť by mala byť inými subjektami porušená a ohľadne tohto tvrdenia neprodukovali žiadne konkrétne dôkazy. Okrem všeobecného tvrdenia, že prevádzkovateľ si neplnil svoje povinnosti udržania bezpečnosti pri prevádzke a užívaní

lyžiarskeho strediska, neuviedli žalované žiadnu konkrétnu skutočnosť, v čom by tieto povinnosti zo strany prevádzkovateľa neboli plnené. Práve naopak, žalované boli tými osobami (v čase spôsobenia škody plnoletými) ktoré mimo prevádzkového času určeného pre snowtubing si svojvoľne bez vedomia a súhlasu prevádzkovateľa vzali gumené koleso a spustili sa na ňom v rozpore s jeho užívaním (určené pre jednu osobu) obe naraz na jednom kolese ležmo hlavou vpred. Za takéto svojvoľné konanie žalovaných nemôže niesť zodpovednosť prevádzkovateľ. Rovnako nebolo preukázané zavinenie zo strany školy - Základnej školy v F., pretože k zraneniu žalovanej došlo v rámci výchovno-vzdelávacej činnosti - lyžiarskeho výcviku za prítomnosti dozoru na lyžiarskej dráhe pri dodržaní základného oblečenia a ochranných prvkov určených na lyžovanie. To, že žalobkyňa mierne zaostávala za skupinkou žiakov neznamená, že bola bez pedagogického dozoru, a že zlyhali učiteľky, ktoré viedli deti priamo priestorom určeným na lyžovanie. Z tohto hľadiska preto ani námietka nedostatku pasívnej legitimácie nie je adekvátna.

17. Pokiaľ žalovaná 2/ v odvolaní poukazovala aj na to, či zo strany prevádzkovateľa lyžiarskeho areálu nedošlo k porušeniu jeho povinnosti podľa § 6 ods. 1 zák. č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a o ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, odvolací súd poukazuje na to, že citovaný zákon, tak ako to vyplýva z § 1, ustanovuje všeobecné zásady prevencie a základné podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a na vylúčenie rizík a faktorov podmieňujúcich vznik pracovných úrazov, chorôb z povolania a iných poškodení zdravia z práce. Poukaz žalovanej 2/ na citované ustanovenie zákona je neadekvátny, pretože zákon sa vzťahuje na zamestnávateľov a zamestnancov vo všetkých odvetviach výrobnjej sféry a nevýrobnej sféry, tak ako to vyplýva z § 2 ods. 1 zákona a nerieši vzťah medzi zamestnávateľom a inými (tretími osobami). Rovnako tak poukaz na aplikáciu Školského zákona ako lex specialis oproti všeobecnému uplatňovaniu náhrady škody podľa Občianskeho zákonníka je irelevantný. Zo strany žalovanej 2/ neboli uvedené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré konkrétne ustanovenie zákona, resp. v akom zmysle by sa mal Školský zákon (zák. č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní /Školský zákon/ a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) vzťahovať na daný prípad oproti všeobecnému uplatneniu náhrady škody podľa Občianskeho zákonníka v rozsahu uplatňovania škôd. Nebolo žiadnym spôsobom zo strany žalovaných preukázané, že by došlo k porušeniu § 152 Školského zákona ohľadne bezpečnosti a ochrany zdravia vo výchove a vzdelávaní, najmä v rozsahu povinnosti zaistiť bezpečnosť a ochranu zdravia detí a žiakov v danom konkrétnom prípade v rámci lyžiarskeho zázajdu realizovaného školským zariadením žalobkyne tak, ako to vyplýva z § 152 Školského zákona. Nie je možné tak súhlasiť s názorom žalovanej 2/, že priznanie zodpovednosti a povinnosti náhrady škody žalovanej 2/ spolu so žalovanou 1/, pričom zodpovednosť škody alebo prevádzkovateľa areálu ostala nedotknutá, by zakladalo stav neproporcionality a nevyváženosti právneho posúdenia uplatneného nároku. Jednoznačne v konaní bolo preukázané, že prevenčnú povinnosť predchádzať škodám vo vzťahu ku škode spôsobenej žalobkyňi, porušili výlučne žalované 1/ a 2/, pričom na tejto škode sa nepodieľalo a nespôsobilo ju viac škodcov, ktorí by zodpovedali za ňu spoločne a nerozdielne spolu so žalovanými 1/ a 2/, resp. výlučne tretie osoby a rovnako tak nebolo preukázané, že by si škodu bola zaviniła, čo aj len sčasti, sama poškodená. Okresný súd vecne správne rozhodol nielen o základe, ale aj o výške škody, ktorú mal jednoznačne preukázanú, svoje rozhodnutie dostatočne právne a skutkovo zdôvodnil, preto rozsudok okresného súdu bol potvrdený ako vecne správny, a to aj vo výroku o náhrade trov konania vzhľadom na neúspech žalovaných.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a vzhľadom na neúspech žalovaných v odvolacom konaní a úspech žalobkyne, žalobkyňa má nárok voči žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

19. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).